"ŠANINI DANI XXVII" - PREDGOVOR AUTORA

Ove stihove posvećujem mome ocu.

Ne onom fizičkom, koji je uštrcao spermu kako bih ja nastao...

Ove stihove posvećujem mome duhovnom ocu.

Čovjeku koji mi je usmjerio način razmišljanja i pogled na život, svijet, sve ostalo.

To je, naravno, Maurović Andrija!

Maurović Andrija - Maja, time počinje...
Maurović Andri**ja** - Maja, time završava...

MAčak
JAhač,

MAri**J**et**A** - samo simpatična igra slova u Maurovićevom stripu ili dokaz genetske veze Sina i Oca, dokaz da moj život provlači kroz sebe Andriju i u ovakvim sitnicama...

Sitnicama? Maja bi se opravdano naljutila...

Maurović Andrija - Jedino njega Maja smije obgrliti bez moje ljubomore...

Ljubomora? Izaziva na stihove, bitku Crnog Jahača sa nepravednima i zlima, radi istine...

MaDus, 25.12.92.

P.S.

Kada sam počeo ove stihove Marijeta je bila jedna Ivana, ubrzo sam shvatio da MAčka i JAhača puno jače povezuje Maja!
Tobi - Genge ili Bingula? Dvoumio sam se, odabrao Bingulu. Kada sam završio, Genge je čitajući 'Predgovor' uzviknuo; "Hej! Bingula se zove Tomislav! Tobi - TOmislav BIngula!"
Bio sam postiđen što to i sam nisam primijetio. Maurovićev lik 'Tobi' i moj lega Bingula su i na ovaj način poistovjećeni!
Genijalni Andrija Maurović je u liku Starog Mačka oslikao sebe u starosti! Sve je vidio unaprijed! Likove u mojim stihovima je odredio sam, stihovima napisanim jedanaest godina nakon njegovog odlaska među besmrtne...

ŠANINI DANI XXVII; STRIPOVANJE 2 - "STARI MAČAK - CRNI JAHAĆ"
(prema stripu A. Maurovića (crtež) i F. M. Fuisa (scenarijo))

Subotnje veče, Stari Mačak je u gostioni.
U gostioni je i MAriJetA sa kolegicom.
Najednom - izbi lom!
MAriJetA nije uspjela da se skloni...

Lješinarovi razbojnici pljačkaju kopače zlata,
Mačak ih ismijava...
Mačak je tvrdoglava glava...
Lješinar se za revolver hvata!

Mačak teško ranjen, pada na pod!
MAriJetA ne daje dragocjenosti!
Mačak se ustaje - stare su to kosti,
meci - Mačka ponovo napušta hod!

" Osvetit će nas Crni Jahač!
Mene i MAriJetINU kolegicu - mrtvu!
Iz lovaca čete pretvoriti se u žrtvu!"
MAriJetA briznu u plač...

Razbojnici odlaze, Jahač ulazi...
MAriJetA mu se povjerava...
Crni Jahač - strepnja i slava!
Jahačev konj ponovo po prašini gazi!

Crni Jahač juri za razbojnicima u Bregove,
MAriJetA Starog Mačka njeguje...
Stari Mačak za odmor ne želi da čuje,
MAriJetA ima o Jahaču snove...

Kočija, napad onih istih i zlih!
Crni Jahač uspijeva spasiti samo dječaka!
Crni Jahač - želja za osvetom je jaka!
Crni Jahač - sam protiv svih!

Bjegunci se razdvajaju - Jahač jednoga slijedi!
"Ti ćeš platiti!" - Jedan je uhvaćen!
Lješinarov čovjek je lješinara plijen...
Jahač krivce nikada ne poštedi...

"Za mnom jaši, moram te skloniti!";
Jahač je poveo dječaka, tek mladića.
Jahač nije volio da puno priča.
Jahač se volio kriti.

" Moramo mu otkriti jazbinu
inače će nas i dalje smetati!
Moramo se bregovima kretati,
približiti se Jahaču, tom pasjem sinu!"

Stari Mačak je prizdravio i otišao,
MAriJetA ga je odgovarala,
lijepo se o Mačku starala,
ali! Mačak je samo za lutanje znao...

Razbojnici u klancima postavljaju zasjede,
Stari Mačak to uoči;
"To neće tako proći!"
Mačak ima svoje zakone, i oni vrijede!

Za to vrijeme Bingula je otkrivao!
Crni Jahač mu svoj dvorac pokazuje!
Bingula toliko novoga vidi i čuje...
Da Crni Jahač postane - Bingula je snivao!

Stari Mačak je jednoga uhvatio
i objesio za granu!
Stari Mačak je bio malo na svoju stranu...
Stari Mačak nije opraštao jer nije htio!

MAriJetA - Ona je rudnik zlata,
ona je nešto što čelik u zlato pretvara,
ona je nešto što iz kamena zlato stvara,
MAriJetA - Lješinar je hvata!

Razbojnici MAriJetU odvode, u većini su bili!
Mačak to gleda sam i bijesan!
Mačak je smislio pakleni plan;
"Oni misle da u krčmi su me ubili!"

Glumio je sablast, avet, pokazao im duha!
Lješinarov razbojnik je prevaren!
Zarobljen - Laso hvata plijen!
Oluja... Noć gluha...

Lješinar se u kolibu sklanja od oluje...
Topot kopita! Lješinar sakriva konje užurbano!
MAriJetA bježi - pucanj! Ranjena si Šano!
MAriJetA u krvi - Jedino taj pucanj Jahač čuje!

I tada osjeti Crni Jahač da ga je samo
čežnja za ovom skromnom djevojkom
nagnala na jurnjavu kroz noć. Osjeti slom,
osjeti onaj osjećaj što svi ga znamo...

Osjeti da ovo krhko biće
će igrati veliku ulogu u njegovom životu!
Ugleda ranjenu MAriJetINU ljepotu,
krv! Poželi iz očaja da viče!

Ujutro kada se oluja smiri
Crni Jahač je nosio na rukama
ranjenu djevojku - Slika koja slama,
slika koja i pravdu uznemiri...

Stari Mačak je imao svoj osjećaj
za pravdu, ali i za sve ostalo,
njemu do mišljenja okoline i nije stalo...
Zarobljenog razbojnika ubrzo čeka kraj...

Ali! Lješinar ga je otkrio!
Instinkt! Mačak je zastao!
Pucanj! Konj Moly se propeo i dao
Mačku šansu - iza stijene se skrio!

U isto vrijeme Bingula je ugledao
Jahača kako nosi MAriJetU na rukama!
Bingula je shvatio da je tama,
da mrak je pao!

Mačak ima rasuđivanje, mozak!
Smišlja varku - zarobljeniku stavlja
svoj šešir i kaput - Mačak se zabavlja;
Lješinar samo vjeruje da je jak!

Kreče za "Mačkom"! Puca u leđa!
Puca u leđa čovjeku svome!
Mačak - smije se tome,
pomalo ga i glupost protivnika vrijeđa...

Lješinarov konj je pametniji od Lješinara,
odnosi gazdu - zlog svog,
odnosi gazdu - u brda, ranjenog,
život se na žalost i o takvima stara!

Razbojnici ga otkrivaju, nosila,
pomoć onome što drugima odmaže,
onome na čijoj vagi važe
samo sila...

Biljana - Uvijek mi je gospodarila,
naređivala, bila šerif - vlast!
Željela osjetiti nadmoći slast,
sve ostalo zanemarila...

Lješinar - Ranjen, uplašen i poljuljan!
Glasnika u Patrick Week šalje;
Šerif Jack Mutson treba znati sve detalje...
Jack će pomoći - protiv Jahača nastaje plan...

Stari Mačak prema Patrick Weeku se kreče,
o MAriJetI da se raspita, otkrije...
Mačak se ni sabrao nije,
proletio je On - njega ništa zaustaviti neće!

" Crni Jahač - jako je ljut,
pokušati ću ga slijediti,
valjda se neće uvrijediti
što pratim njegov put!"

U Patrick Weeku miran dan,
miran do dolaska kočije...
Tom Koledy - živ bio je prije,
sada je upucan...

Mještani zbrku prave,
da je Jahač Krstu ubio, "Drugu od petorice!",
svjedok tvrdi - da je Tom iskrivio lice
pri spominjanju rijeke Drave!

" Rekao je i da je Šerif na redu!
Da Šerif se spremi za odlazak s ovoga svijeta!"
Biljana - Nije te ubiti šteta,
nemoj ovaj stih shvatiti kao uvredu...

Lješinarovom glasniku Šerif obećava,
za par dana dolazi sa svojima!
Crni Jahač - trn u oku svima;
ni Šerif od danas mirno ne spava...

Stari Mačak je u selo ušao
i prepoznao Lješinarevu hijenu,
Mačak - odmah za njim krenu,
ali Šerif - razmišljati je znao...

Krenuo za Mačkom, zamku namjestio,
dopustio mu da glasnika uhvati,
onda metak - bandit životom plati...
Mačak ga nije ubio! Iako bi to htio...

Zamka! Šerifov čovjek je pucao!
Šerif tvrdi da je Mačak ubojica!
Potjera - seljani mračnih lica...
Mačak zarobljen - pod drvo je stao!

Vješanje! Mačku namiču uže za vrat!
Da li je ovo kraj?
Pakao ili raj
za Mačka koji oduvijek vodi svoj rat?!

U pravcu obješenog svi su gledali,
Jahač se s leđa prikrao...
Stari Mačak - osmijeh je sjao!
Seljani su uplašeno stali...

Razoružani - Šerif ismijan!
Biljana kleči,
to smrt neće da spriječi...
Iako - Jahač mu poklanja još koji dan...

" Još točno deset dana sam ti dao
da posvršavaš sve svoje poslove,
ispuniš si sve svoje snove,
nakon toga - ideš u Pakao!"

Crni Jahač i Mačak konje gone,
gone u trk - bježe od potjere,
od Šerifa koji se ždere,
ali... Danas im zvijezde nisu sklone!

I u susret - od naprijeda
im dolaze konjanici!
I iza leđa - u toj slici
svi žele da oni umru prije reda...

Jedan pogled dogovora,
okretanje konja i trk suludi,
pravo u potjeru, koja se čudi
hrabrosti dva Đavoljeva stvora!

Probijanje i strahovita pucnjava,
Šerif se rasrdio
time je strah krio...
Lješinar i Šerif - sličnog su stava...

Šerifovi ljudi Lješinaru pomažu,
za to vrijeme Bingula okolinu pretražuje,
ugleda razbojnike - želi da čuje,
čuje što razbojnici kažu...

Prišuljao im se - čuo za stupicu
koju su namijenili Jahaču!
Dvije mlade noge na konja skaču,
Bingula - strah i nada na licu!

U susret Jahaču žuri, juri...
Želi mu opasnost otkriti!
Jahač - gdje li se mogao skriti??
Bingula u obzor zuri...

Mašu je mama škrto čuvala u stanu,
'mamino zlato' nije bilo živo biče,
"Maša je zlato!" - Dendy kliče!
Dandy je čuvao svoju Šanu!

U šumi, povučen, od svijeta skriven,
mator i škrt - Dandy lihvar,
Maša je bila njegova stvar,
Crni Jahač - otkrio je plijen!

Objasnio mu da na Dravi - onaj zločin
može oprati samo svojom smrti!
Da zadnji kotačić života mu se vrti,
da je on Jahač - kopača Dudleya sin...

Dandy je potegao iz ladice,
Jahačev osmijeh i miris baruta,
zvuk metka koji je ovoga puta
zauvijek ukočio uplašeno Dendyevo lice...

Bingula traži Jahača - ali nišane...
Bingulin konj pada pogođen - tane...
Bingula pješak - razbojnici na sve strane...
Bijeg - Bingula ni ne razmišlja da stane...

Sreće Mačka - "Po putevima
razbojnici razvlače žice!"
Mačkovo lice
govori što misli o tim psima...

U to - Jahač isuviše brzo proleti!
Noć je - nisu ga uspjeli zaustaviti...
Noć je - nisu mu se uspjeli javiti...
Noć je - zamka mu prijeti!

Mačak je odmah zajahao
i krenuo - da upozori!
Mačak da pomogne se bori!
Pomogne onome tko i njemu je pomogao!

Crni Jahač je jurio - razbojnici su to znali!
Razvučena žica - konj se spotiče!
Razvučena žica - kraj priče?!
Razbojnici su ga teškom mukom savladali...

U zoru, Mačak je otkrio tragove,
istinu prihvatio i shvatio...
...Fićo Crnog Jahača se sam u dvorac vratio,
MAriJetA je tada izgubila snove...

Bingula nije volio biti rob nemoći!
Debelom farmeru je konja oteo,
krenuo za Jahačem, pomoći htjeo,
neće to sve tako proći...

Crni Jahač zarobljen u razbojničkom logoru,
Mačak se okolo šuljao i uletio,
Lješinar je likovao i prijetio
"Nećete doživjeti zoru!"

Za drvo vezani,
mučenje da odaju MAriJetU,
Jahač - ni za sve na svijetu, planetu
ne bi ju izdao! Vjeran je Šani...

Bingula je sve uočio i bio lisica!
- Gluma opasna i nimalo laka!
Prerušio se u prosjaka!
Mržnja prema Jahaču mu se čitala s lica...

" Ubio mi je oca i oteo plan
najbogatijeg rudnika u Bregovima!
Od onda vjerujte, Bingula ima
samo jedan san!

Osveta! On zna za tajnu rudnika - bogatog!
Ja sam prosjak i nemoćan!
San! Dopustite da ostvarim san,
da taj Jahač vidi boga svog!"

Bingulu u logor taj ološ vodi,
udica je zagrižena, oni su upecani!
Oni ne znaju na čijoj je Bingula strani!
MaČak i Jahač! Kako da ih oslobodi?

Jahač i Mačak divili su se glumi...
Dolazi ona! Uhvaćena...
Na lice Jahača je pala sjena...
MAriJetA - uhvaćena u šumi!

Tražila je Jahača,
sada je uz njega privezana!
Jahač šapnu - "Bingula ti je osoba strana!
On je jedan od napadača!"

Shvatila je igru dvostruku,
bila privezana uz drvo,
osjetila je prvo
njegovu ruku...

Logorska vatra - noć gluha, san...
Bingula krade...
Revolvere nježne dječje ruke vade!
Bio je uspješan!

Polako se udaljio - otišao konje pripremiti,
četiri konja je razvezao,
krivi pokret je smrt - to je znao,
poput sjene je tih morao biti!

Stopu po stopu, korak po korak,
primicao se i uspio priči drvetu,
znao je da izigrava živu metu
koju je čuvao samo mrak!

Naoružao ih je i užad prerezao,
Jahač i Mačak smiono su napali!
Stražari su mrtvi pali, zauvijek zaspali...
Potjera - Lješinar se sabrao, ljude slao!

Gužva i panika - Potjera je brzo organizirana!
Četiri jahača su bježala od smrti!!
Rulet - Ponekad se i ne vrti...
Sreća - često ima više strana...

" Iza zavoja je spilja - jedini spas,
ima dva izlaza - moramo stići!
Inače, slijedi kraj ovoj priči,
sve manja je razdaljina između njih i nas!"

" Pucajte! Ne štedite nikoga!
   Osim djevojke... Ona će nam još trebati!"
Spilja - bjegunci ulaze! Potjera će stati...
Drugi izlaz? Ništa od toga!

Više ne postoji - sreća nije s njima...
Razbojnici stražare ispred te mišje rupe.
Lješinar naredi - " Drva da se skupe!
   Trebati će vatra s puno dima!

   Počnite na ulazu vatru praviti!
   Smrt je i zraka nedostatak!
   'Predajte se!' - Bio sam kratak!
   Dimom ću vas podaviti!"

" Ha prijatelju moj
   za tebe baš čuvam ovaj metak!"
Šerif u ruci osjeti bol jak
i obli ga znoj...

"Vatra! Imate za predaju još minut!!"
Ranjeni Šerif je vikao,
od bola za sebe nije znao,
bio je razdražen i ljut!

MAriJetA - Sebe kao žrtvu nudi!
Stari Mačak - Ne želi ni da čuje!
Crni Jahač - Samo rukom odmahuje!
Dim - Prijeti da presudi!

Plan očajnika - plan situacije;
Mačak i Jahač nisu se nikada predali,
proboj je jedina šansa - to su znali!
Proboj! Kao i mnogo puta prije...

I poput dvije sablasti
kroz gusti dim projuriše dva čovjeka!
U susret plamenu! I olovu što ih čeka!
Jahač i Mačak - u Đavoljevoj vlasti!

Jahač se na Šerifa bacio,
udario ga revolverom u glavu!
Mačak je izazvao pošast pravu,
Šerif ovoga puta strah nije krio...

"Razgrnite vatru inače je mrtav!"
Jahač drži revolver Šerifu među očima!
Šerif naređuje predaju svojim psima,
Šerif je od straha plav...

Spas u zadnji čas - Dim nestaje,
u spilju ulazi zrak i nadanje,
Bingula i MAriJetA - boje se sve manje,
Jahač im hrabrost iz sebe daje!

Nije lijep osjećaj smrt osjetiti,
shvatiti da je udaljena samo par trenutaka!
MAriJetA - Bila je i hrabra i jaka!
Jahač - Ponosio se što ju štiti!

Lješinara su poveli kao zarobljenika
da razbojnici ne bi suviše rizikovali!
Razbojnici u većini, a tako mali!
Mačku i Jahaču to je lijepa slika...

Jahač je imao još dvije slike snažnije;
Prva - MAriJetA i njen zahvalan pogled!
Druga - "Još osam dana i na tebe će doći red!",
Šerif ušuti od straha, u zemlji pogled skrije...

Šerif sa bandom je stajao bespomoćan,
iza Jahača i Mačka je ostao samo oblak prašine,
Jahač - sve više Šerifa brine!
Šerif je danas imao loš dan...

Kada su umakli dovoljno daleko
Mačak izusti - "Revolveri su nam bili prazni!"
Mačak zvonkim smijehom Lješinara kazni!
Smisao za šalu, Mačak je rođenjem stek'o...

Svezao je zarobljenika naopako,
i konj se tome čudio!
Mačak - pričalo se da je poludio,
Mačak - smijao se svojoj šali jako!

Bjegunci ulaze u dvorac Jahača,
Lješinar se na konja žulja,
Lješinar se nemoćno na konju ljulja,
u susret svojim banditima vrača...

Šerif govori - "Visoke stijene,
   tamo se Jahač krije!
   Kako mi to nije, palo na pamet prije!
   Zapamtiti će on mene!"

Prolazili su dani...
Razbojnici - skrovište Jahača traže,
MAriJetINE oči - suze danas vlaže!
On - Oblači ogrtač, ona mu brani!

" Ostani! Molim te, ostani!
   Zar ne osjećaš da za tebe strepim,
   da te volim! Učini nam život lijepim,
   odustani, stani, osvete se mani!"

Mačak i Bingula - znatiželja i dosada...
Pretraživali su dvorac - otkrili riznicu...
Čuđenje i iznenađenje se očitovalo na licu!
Crni Jahač može svijetom da vlada!

Zlato, stihovi - na tone!
Tko bi rekao da čovjek - toliko bogat,
vodi svoj privatni rat!
Bogati se opasnosti obično klone!

" MAriJetA, prije dvadeset godina
desnom obalom rijeke Drave,
kopač zlata - već prosjede glave,
vodio je svoju kćer i svoja dva sina...

Na obali smo logor podigli
da noć prespavamo,
ali - sjećam se kao da sada sam tamo
lica onih što do nas su stigli!

Kauboji! Mislili smo da društvo žele,
željeli su zlato!
Bili su lešinara jato!
Stric Stan - njega prvog oni odstrijele!

Stan je revolver podigao,
otpor - kažnjen olovom!
Nastao je lom!
Stan je u krvi - mrtav pao!

Današnji Šerif - ubio je Stana,
ispalili su na tucete metaka!
Bili smo plijen, meta laka,
uvijek ću se sjećati toga dana!

Moja sestra - imala je godina sedam!
Pala je da život nije upoznala!
Moja sestra mala...
Kao da je sada gledam!

Oduprijeti sam se pokušao,
meci, ranjen sam pao,
pritajiti se znao,
znakove života im nisam dao!

Moga oca su privezali za rudu kola
i mučili...
Saznati gdje je zlato - oni su odlučili,
otac je šutio - savijao se od bola!

U plamenu vatre žarač su usijali!
Palili mu meso na prsima!
Ne mogu to zaboraviti tim psima!
Pao je u nesvijest, tek onda su stali!

Takvog izmučenog su ga ostavili,
iz kola počeli nam izbacivati stvari,
zlato - ljude kvari!
Tražili su zlato koje smo skrili!

Razbijali su sve što im dođe pod ruku,
uništavali i razbijali,
zlato krali...
Onda su donijeli odluku!

Nas-leševe odlučili su baciti u Dravu,
Drava će tragove progutati!
Ta slika - uvijek mi se vrati,
vrati u glavu...

Lešine - stric, otac,.. U vodu padaju!
Zvuk koji je kraj dočarao...
Da sam mrtav sam se pretvarao,
nisam izdržao - predstavi pri kraju!

Uzeli su moga malog brata,
još bebu u povojima!
Nisam izdržao! Bacio sam se ka tim psima!
Današnjeg Šerifa uhvatio oko vrata!

Brata moram oteti!
Jednom rukom sam Šerifa udarao,
drugom brata otimao, jedino znao
da smrt nejakom djetetu prijeti!

Oteo sam brata i potrčao,
bacio se s njim u vodu,
meci - vodu probadaju, bodu,
meci - plivao sam kako sam znao...

U rame su me ranili,
voda nas je nosila,
voda nije prijatelj bila...
Brzaci - spas su na nam branili...

Iznad vode držao sam brata,
gledao kako bacaju kočiju,
sve stvari - da tragove skriju,
gledao kraj svemu što stvorio je tata!

Sve je bilo gotovo, tragovi prikriveni,
oni su odjahali,
na obzoru postali prašnjavi i mali,
jedina mogućnost osvete - ostala je meni!

Rijeka nas je kroz virove nosila,
gubio sam snagu - brata morao skloniti!
Inače - brat će zauvijek zaroniti!
Rijeka nam je virovima prkosila!

Iz vode viri jedan kamen - ogroman,
poput otoka - morao sam brata staviti!
Inače - brat će mi se udaviti!
I sam sam pokušao iz vode van!

Ali! Val! Mene je odbacio!
Gledao sam brata ostavljenog na kamenu!
Gledao sam brata - metak u ramenu...
Nisam dovoljno snažan bio!

Brzaci, borba, misli su mi stale...
Neću ti pričati sve detalje...
Čitave tri milje dalje,
izišao sam, dokopao se obale!

Od tada počinju moja stradanja, MAriJetA...
Bio sam na svijetu sam!
Osveta - jedino za osvetu znam!
Odijelio sam se od života i svijeta...

Tek drugi dan uspio sam kamen naći,
kamen na koji sam brata položio!
Poludio! Brat nije više tamo bio!
Moj mali brat! Tko je imao život kraći?!

Ipak...
Odlučio sam da živim!
Danima sam lutao, danima sivim,
život mi nije bio lak!

Hranio sam se biljkama, korijenjem!
Spavao sam u kojekakvim dupljama!
Uvijek - baš uvijek je bila tama!
Uvijek - baš uvijek sam bio njem!

Mjeseci, godine...
Sišao sam na rijeku, ja i rudari...
Odlučio steći grumenje što ljude kvari!
Ispirao kamenje zbog kojeg se gine...

Postao sam iskusan
kopač i lovac,
skupio sam novac
i krenuo ostvariti si san!

Kupio sam konja - osveta jedino znači...
Oružjem se opskrbio,
sa radošću bi ih ubio!
Samo sam još morao ih naći...

Među lađarima - potraga,
potraga među lovcima,
skitnicama, psima,
nije mi nedostajala snaga...

To je bio istine osjećaj,
osjećaj predanosti osveti!
I zimi i ljeti
tražio sam ih - da dožive kraj!

Nestali su kao da ih je upila
ona ista rijeka u koju su nas pobacali!
Moj otac, braco mali! Ovi su i dalje krali!
Siguran sam bio da i dalje ih vodi sila!

Nisam klonuo, odustao i zaboravio.
Tako je pet godina minulo!
Pet godina - nije se o njima ništa čulo!
Taj ološ - dobro se krio!

Ukrcao sam se na brod za Aljasku,
snijeg, hladnoća, led, vjetar,..
Želio sam samo jednu stvar;
Otkriti ih, skinuti im masku!

Sjever - dani su bili strašni i zamrznuti.
U snu - preživljavao sam isti događaj!
Moja sestra, otac, brat - njihov kraj
čini me očajnim i ljuti!

Dvije godine sam na sjeveru robovao
da sredstva namaknem,
da se konačno maknem,
ne! Nisam stao!

Tražio sam, trag slijedio!
Konačno! Toliko sam to želio"
Samo zid - tanki zid je sobe odijelio,
Bingula - u susjednoj sobi je sjedio!

Bingula i Mačak su počeli prisluškivati
Jahačevu životnu priču!
Jahač je pričao samo jednom biču...
MAriJetA! Neće se to još dugo skrivati...

" Jedne noći, netko je u pomoć zvao;
vukovi su mu pse pojeli!
I njega dotući, oglodati htjeli...
Ja sam mu pomogao!

U svoju kolibu sam ga povukao,
prepoznao - vođa onih koji su porodicu
mi pobili - odao ga je strah na licu,
da sam ga prepoznao je znao!

Taj vođa - Nataša je to bila,
njegovao sam je, počela mi je vjerovati,
uskoro - vidjeli su se rezultati,
Nataša je ozdravila!

Nakon nekoliko nedjelja je ustala iz kreveta,
pogledi su nam se sreli,
saznala je što Jahač želi!
Shvatila da odlazi s ovoga svijeta...

Upitao sam - "Gdje su ostali?
Tražim tvoje ljude, još četvoricu!"
Strah - predivan strah na licu!
Uvijek bez savjesti - a sebe žali!

Ona je otkrivala,
Šerif, Farmer Sem - u Zlatnim Bregovima!
Kasnije - posvetiti ću se i njima,
Drava - leševi - kočija je plivala...

Prvi put u životu ubiti sam morao,
ubio sam uz olakšanja osjećaj,
ubio sam Natašu, Đavole komfor joj daj!
Ubio sam, Natašin leš na snijeg je pao!

Osuđen sam mjesec dana kasnije,
zbog ubojstva - na smrt!
Nisam želio ni Rajski vrt,
ni pakao - osvetiti oca moram prije...

Tamničar!
Bacio sam mu se na leđa i savladao!
Bijeg! Slobodi sam se nadao!
Sloboda - osvojena ili dar?!

Nije se opirao - kao da se sažalio,
imao sam osjećaj da mi pomaže,
da pravdu osjeća a ne smije da kaže,
da pustiti me je htio!

Njegovu uniformu sam obukao,
umakao,
skrivati se znao,
kao divlja zvijer putovao!

Mjeseci, godine po šikarama,
kako žive ljudi sam zaboravio!
Mjeseci, godine! Samo sam se krio!
Jedini sudrug bila mi je tama!

Stigao sam na more bez love,
postao ložač na brodu,
odlučio preći tu ogromnu vodu,
krenuo u Zlatne bregove...

Nakon toliko patnje - pakla,
nakon izgubljenih godina i godina,
osjećala se njihova blizina,
kuglica sreće na ruletu - se pomakla!

Jednog dana dok sam lovio,
otkrio sam dvorac - skriven i ogroman,
ovaj mali simpatični stan...
Od onda u njemu se krio!

Španjolci su ga sagradili,
davno, skrivali se Indijancima,
pročitao sam mnogo o njima,
pergamenti - povijest svoju su usadili!

Pergamenti ali i mnogo zlata,
dragocjenosti, stihova,
mnogo predivno kombiniranih slova!
Rudari - banda ih i dalje hvata!

Nije bilo dana da ih ne napadaju,
banditi su pljačkali,
rudari se nisu oduprijeti znali,
sada banditi za Crnog Jahača znaju!

MAriJetA sada znaš zašto sam ovakav postao,
zakleo sam se i neću se mijenjati,
moram ih osvetiti - shvati!
Mrtvom ocu i bratu - zakletvu sam dao!"

Bingula je u sobu uletio,
" Brate! Brate! Mene si spasio!
Kada si vratio se, na kamenu nisam bio
jer me je jedan farmer primijetio!

Sažalio se, bebu usvojio,
Ispričao mi istinu kada sam odrastao,
ispričao da sam umalo zauvijek u vodu pao,
na kamenu u Dravi, ostavljen sam bio..."

Stari Mačak je bio u sebi samome,
u njemu se duševna borba odvijala;
pamćenje - ta riječ nije mu baš prijala,
pamćenje - što li se krije u tome?

Bolovao je od amnezije
uslijed nekog šoka od ranije,
uslijed nekog šoka davno prije,
tko je - odakle je - znao nije!

" Sad brate odlazim da kaznim ubojice
oca našega!
Osvetiti ću njega!"
Jahač ugleda - MAriJetINO tužno lice!

Pogled nije izdržao,
"Brate, na MAriJetU pazi!"
Jahač - u osvetu odlazi!
Jahač - što želi je znao!

Grupa razbojnika kružila je u blizini
i ugledala siluetu što leti,
siluetu koja oca sveti,
Crnog Jahača u punoj silini!

Razbojnici su tako ulaz otkrili!
Polako u dvorac ulazili...
Pažljivo... Konačno su tu bili!
Konačno će pravda podrediti se sili!

Lješinar je jednog svog razbojnika
poslao u 'Central', rudarsku birtiju,
Šerif je tamo - tamo njegovi piju!
Vika, alkohol, dim - divna slika!

Šerif će cijeniti to otkriće...
U birtiji se grijalo i pilo,
u 'Centralu' si dobra vilo...
Šerif - bezbrižno je ispijao piče!

Danas mu deseti dan ističe!
Šale - Jahača su ismijavali!
Šale - Jahača nisu dobro poznavali!
Šerif - bezbrižno je ispijao piče!

Za to vrijeme - MAriJetA i knjiga,
učila je, pisala lektiru,
MAriJetA je živjela u svome svemiru,
MAriJetA - Jahač joj je jedina briga!

Bingula i Mačak su uz vatru šutili,
zamišljeni, duboko u mislima,
u oblacima - oblacima dima
opasnost nisu slutili!

U krčmi događaj - šaka rudara Jima
pokazuje svima zlato
i zato
Jim plača piče svima!

Šerif je svojima pljačku naredio,
toliko zlato - Šerif ne može propustiti,
prepad - iznenađenje taj napad štiti,
Šerif - zbog zlata se javno obezvrijedio!

Da je Biljana je dokazao!
Jimov rudnik je ulog,
zlato je izvor svega zlog!
Jim - podignutih ruku je stao...

Za to vrijeme Mačak je čuo šumove,
Bingula krenuo na vrh vatru zapaliti;
signal onome tko neće se šaliti
s onima što mu žele ubiti snove...

U krčmi - krčmar otvara ladicu,
pištolj vadi i - pada...
Zbog hrabrosti strada...
Kopači - sve veći bijes na licu!

Kopači pokušavaju napad iz očaja!
Šerif ih ubija bezočno!
Biljana - smrt joj je nešto sočno;
onaj zadnji guc piva - prije kraja!

Pred krčmu je Jahač dojahao,
jedan pogled bio mu je dovoljan!
Pomislio - 'Dao sam Šerifu viška jedan dan!'
Jim - mrtav je pao...

Nije htio odati rudnika lokaciju,
Biljana ga je propucala!
Biljana - nekada je bila i lijepa i mala...
Sada je godine u Šerifu kriju!

Iznenada - hici - Šerifovi ljudi ginu,
laganim koracima Jahač je ušetao,
pred Biljanu stao, u oči je pogledao,
osjetio njenu nemoć, njenu blizinu!

" Stigao sam Biljana, danas ističe
   deseti dan tvoj!"
- "Nemoj! Nemoj!"
Biljana poče da viče...

"Milost! Milost!" - Hitac i tišina,
Biljana više ne postoji,
samo je leš sa licem koje se smrti boji,
smrti koju je donijela osvete silina!

Mačak i MAriJetA u tami Jahačevog dvorca
pripremali su očajničku odbranu
po Mačkovom planu...
Da li posljednja bitka iskusnog borca?

Razbojnici su im i sa leđa zašli,
MAriJetA i Mačak to nisu primijetili!
Da su opkoljeni nisu osjetili,
iznenada se u zamci našli!

Razoružavanje i vezanje,
nadmoć sile i primitivnog,
nadmoć sile i zlog,
na Mačkov račun - zezanje!

Bingula je veliku vatru uspio zapaliti,
signal - Možda isuviše kasno?
Postajalo je po život opasno!
Razbojnici su prestali se šaliti!

Mačka i MAriJetU odlučili su prisiliti
da sve stihove zaštitnika odaju,
dragocjenosti za vlastiti život prodaju,
odaju svo blago onoga tko ih štiti...

Mačka su bičevati odlučili
i uživali su u njegovim bolovima!
MAriJetA - priznala bi sve tim psima
samo kad starca više ne bi mučili...

Lješinar je želio Mačka poniziti,
starac je hrabro muke podnosio,
prkosio,
prijetio im Vragom koji ga štiti!

Bingula je krenuo Jahaču u susret,
konja tjerao do krajnjih granica,
konja tjerao uplašenog lica
male ptice koja tek otkriva let!

MAriJetA se onesvijestila, pala,
Mačak je u krvi trpio i stegao zube,
razbojnici sve više kontrolu gube
jer sila im nije željene rezultate dala!

U krčmu 'Central' - glasnik je utrčao,
Jahaču u ruke pravo uletio!
Jahač - nije mu ni prijetio,
priznao je sve što je znao!

Biljana i njegovi mrtvi prijatelji
bili su dovoljni da sve izusti!
Jahač iz ruku ga pusti
i sve podredi samo jednoj želji!

MAriJetA! Razbojnici ju imaju!
MAriJetA! Samo da je čitava...
MAriJetA! Jedino ona je prava...
MAriJetA! Jahača ostale ne zanimaju!

Poput munje, trenutak kasnije
jurio je Crni Jahač kroz tamu noći,
pomoći...
Toliko gonio konja nije nikada prije!

Radilo se o životu i smrti
Bingule, Mačka, MAriJetE - biča
oko kojih se Jahačeva životna priča
poput tramvaja u krug vrti!

Rudari u 'Centralu'
su Lješinarovog glasnika ispitali,
na Jahačevu stranu stali,
lica - odvažna, bez smisla za šalu!

Glasnik je bio uplašen i rudare je predvodio
do Jahačevog dvorca - rudari žele pomoći
onome tko je i njima otvorio oči!
Lješinar - previše neprijatelja si je izrodio!

Bingula i Jahač su se susreli,
zajedno u dvorac jahali bez riječi,
Jahač je samo jedno želio da spriječi...
Jahač samo jedno želi...

Bičevanje Mačka nije do cilja dovelo,
Mačak je bio isuviše snažan,
odvažan,
Mačak i nije cijenio tijelo!

Lješinar je povratak predosjetio,
povratak Jahača koji je odvažan,
koji ima samo jedan san već znan...
Koji bi se rado i Lješinaru osvetio!

Bingula i Jahač na drugi ulaz ulaze,
Lješinar ih čeka sakriven,
nada se da to je laki plijen!
Lješinarovi ljudi skriveno paze...

Jahač je ugledao odvratan prizor;
Maja na podu leži bez svijesti,
Stari Mačak izmrcvaren - plod obijesti
Lješinara! - "Platiti će mi taj tvor!"

Prišao je starcu i ugledao trag žarača
na prsima!
"Oče! Noćima sam te viđao u snima!"
To otkriće Jahača u prošlost vrača...

"Oče! Ti si me stvorio!"
Lješinar iskoristi priliku mu ukazanu!
Dva hica! Jahač pada u stranu!
Lješinar je Jahača mecima oborio!

Mecima iz blizine - Svetlane
koja je konačno pobijedila!
Dugo je ovo snila, se krila
iza maske Šane!

Svetlana je i Mačka odlučila ubiti,
oca onoga koji je pisao,
sada pao,
odlučio se odljubiti...

Ali!
Cijela četa rudara ulijeće,
uspjeli su da spriječe, ubijati više neće
ona koja je bila samo ulog mali!

Svetlana je pokušala umači,
izokrenula se situacija,
gomila rudara - prava racija,
Svetlana se pokušala snaći...

Hici! Razbojnici umiru jedan po jedan,
rudari nemaju milosti za ubice,
rudari da bi ubili - ispaljuju hice!
Život hulje i nije postojanja vrijedan...

Svetlana se odšetala do tajne riznice,
otkrila zlato što Jahač skriva,
gomile stihova i piva,
izbjegla hice...

Jahača su stavili na postelju,
rudari - njegovi prijatelji!
Suglasili se u samo jednoj želji
i ispunili si želju!

Kratko i brzo suđenje i presuda,
smrt dolazi po one što su ju širili...
Postelja - Oko Jahača rudari su se umirili,
preživjet će? Ponekad se i događaju čuda...

Svetlana je kile i kile zlata prevrtala
oči su joj imale zlatni odsjaj,
Svetlana nije predosjećala kraj,
Svetlana je pozlaćeno sjala...

MaDus je na postelji lebdio
između smrti i života, smrti bliže!
Po ivici provalije život kliže,
život MaDusa Maju je snio!

Rudari su šutjeli u MaDusa gledali,
nadali se da će se povratiti...
Mačak se dosjeti da Svetlani mora naplatiti...
Mačak je i u ovakvim trenucima sklon šali!

Šali sa životom one
za koju su životi i bili šala,
Svetlana u riznici - zlatom se odala,
Svetlana uz stihove na tone!

Mačak uz smijeh prodoran,
natjera ju da zlato guta,
Svetlana očima koluta,
Mačak ju tek situ - istjera van!

Od bola je teturala,
zlato se sporo vari...
Stomak se lako kvari...
Smrtonosna šala!

"Hajde, skoči na konja i bježi!"
Reče Mačak na rubu litice,
ugleda Svetlanino uspaničeno lice,
lice koje blizina smrti ježi!

Ponor od naprijed - u leđa revolver!
Kraj za Lješinara je taj skok!
Šok!
Lješinar nikada nije odigrao fer...

Mašio se za revolver - prekasno!
Mačak je bio brži!
Lješinar - pokvaren do srži,
da umire - bilo mu je jasno...

Pao je s litice u smrti dubinu,
konačni obračun je bio završen,
MaDus je bio samo njen,
želio njenu blizinu...

Sa dvaju biča pao je teret strašan
i oni su se našli jedno pored drugog,
došli sa kraja iz onoga zlog,
njima je svanjivao novi dan!

Maja i MaDus - iz bola do sreće!
Još uvijek nisu vjerovali!
Jedno uz drugo su stali,
provodili ovo veče!

Pogled, osmjeh, dodir po kosi,
osjećaj za uzvišenost,
osjećaj za most
koji silini protoka prkosi!

Vrijeme stoji,
MaDus uživa u ljepoti zračenja,
Majine oči - svjetlost boju mijenja,
treptaj suzu iskrenjem oboji!

Osvetniku što luta
iz osvete, iz očaja,
je Maja
kraj puta!

Kraj - bez negativnih bodova,
zarastaju rane,
mrtve su i one - nekadašnje Šane,
na sve strane - izvire život iz snova!

Snova koji ponekad udalje,
koji ponekad opterete,..
Sadašnjost od snova nema štete,
snovi se ostvaruju - do u detalje!

" Majo, svršeno je s patnjama,
mi pripadamo jedno drugome!
Nisu uspjeli da nas slome,
nečeš više nikada ostati sama!

Daleko odavde ćemo otići,
sve zaboraviti, započeti život novi,
voditi će nas osjećaji i snovi,
kao u priči..."

Dva mjeseca kasnije
rudari su slavili,
Crnom Jahaču svatove su pravili,
"Svatko nek' jede i pije!"

Bio je to ujedno i oproštaj,
odlazak zaštitnika nedužnih i slabih,
odlazak onoga kojemu je najteži stih
uvijek počinjao sa 'kraj'!

Dvije sretne siluete su odmahivale,
uzvraćale pozdrave sa palube,
brodske sirene polazak trube!
Mačakove oči su tugu u sreći skrivale!

U sumrak, brod je otplovio u tišini,
na obali su dva čovjeka - sama!
Sa šeširima u rukama!
Mačak i Bingula - Sin u očevoj blizini...

Pogled s broda nisu mogli otrgnuti,
broda koji je u daljini nestajao,
mrak, polagano je pao,
Mačak i Bingula - Sada im se šuti...

U zemlji u kojoj vlada bezakonje,
Stari Mačak ima svoju ulogu,
njih dvojica još mnogo učiniti mogu,
Mačak i Bingula - Zajahali su konje!

Među visokim klisurama siluete
mrak je gutao poput tišine,
'Drži čvršće uzde, sine!'
Mačak i Bingula - bezakonju prijete!

Čekao ih je život pun pustolovina,
život uzbudljiv i iskorišten,
mnogi razbojnici biti će plijen
Starog Mačka i njegovog sina!

MAriJetA - oca i brata i brata je razdvojila,
Mačak - čak se i sa time šalio,
Bingula - nije sebičan i nije žalio,
Jahač - MAriJetA je tu lutalicu preodgojila!

"ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XXVII' - "STRIPOVANJE 2" - KRAJ